

**K ŽIVOTNÍMU JUBILEU PANA
MUDR. KAROLA TURČEKA, CSc.**

Věk není zásluha,
věk je životní jistota

Život každého z nás naučil, že vzhled člověka velmi často napoví o člověku alespoň polovinu toho, co o něm nakonec sami zjistíme. Velmi často ale zjistíme, že vzhled není vždycky to pravé a že jsme se mýlili.

Mám tu čest být členem redakční rady časopisu Alkoholizmus a drogové závislosti (Protialkoholický obzor) již řadu let. Jsem rád, že se mohu setkávat s kolegy, kteří znamenají na Slovensku ale i v zahraničí špičku ve svém oboru. Všichni jsou to lidi nenápadní a přesto převyšující běžný průměr. Jsem rád, že mezi ně patřím a že mám to štěstí s nimi spolupracovat. Za možnost účasti na společné práci vděčím jim všem, přesto bych rád vzpomenu na tomto místě toho, který byl zakladatelem našeho časopisu – pana primáře MUDr. Michala Turčeka, od jehož smrti uplyne 18. 5. 2000 již dlouhých třicet let. Tento odborník s nesmírným entusiasmem zanícený průkopník léčby a předcházení pijáctví není jenom tím, který zakládal náš časopis, ale především je otcem jednoho z mých kolegů a přátel, nositele jména, ale také stejného zanícení, odbornosti, úprimnosti a preciznosti – pana MUDr. Karola Turčeka, CSc.

Pan MUDr. Karol Turček, CSc. oslavil dne 7. 3. 2000 bez velké pompéznosti tak jak je zvyklý také žít, svoji padesátku. Nedá mi, abych se na stránkách našeho a svým způsobem i jeho časopisu nezmínil o Karlu Turčekovi jako o člověku, o odborníkovi, o příteli.

Není zvyklý, ostatně ani jeho otec ho k tomu nevedl vyjadřovat se o svých úspěších a práci, proto mi dovolu, abych u příležitosti jeho významného jubilea o něm sdělil to, co o sobě nikdy neřekne a tím mu složil hold, který, jak se domnívám, si zaslouží pro svoji zarputilost, odbornou zdatnost a především nenápadnost s jakou jde ve šlépějích svého otce, s jakou se stará

o svoji rodinu a s jakou ho spojují i jeho pacienti a řada odborníků doma na Slovensku i v zahraničí.

Jubilant MUDr. Karol Turček, CSc. se narodil 7. 3. 1950 v Bratislavě v rodině, jež měla rozhodující vliv na jeho směřování, životní ale i odborné postoje. Svůj život spojil s uniformou a stal se vojákem z povolání, přičemž se ale nikdy neodklonil od svého záměru být psychiatrem.

V letech 1968 – 1975 studoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Jen studovat mu nevyhovovalo, proto pracoval na Katedře psychiatrie a na Psychiatrické klinice FN, jako pomocná vědecká síla. Po absolutoriu byl zaměstnán jako vojenský lékař a opakovaně vykonával odborné stáže na Psychiatrické klinice v Košicích. Stal se žákem tehdejšího uznávaného a dodnes známého přednosty kliniky pana doc. MUDr. J. Medveckého, CSc. Jako voják z povolání byl převelen na Psychiatrické odd. Ústavu leteckého zdravotnictví v Praze, kde ve funkci staršího asistenta pracoval v letech 1977 – 1984 a dlouhodobě zastupoval primáře oddělení.

MUDr. Karol Turček, CSc. po celou dobu prokazoval, že není spokojen sám se sebou, budoval své profesní vybavení a lidské hodnoty, které mu pomohly v dalším životě. Po propuštění z armády do zálohy z politických důvodů, pracoval jako primář Psychiatrického oddělení NsP II. v Trebišově. Současně byl okresním psychiatrem a současně řídil Dětskou psychiatrickou léčebnu v Hrani. V roce 1989 na základě konkurzu nastoupil do funkce primáře Psychiatrického oddělení NsP III. v Nitře.

Když už se v souvislosti s odborností zmiňuji o svém kolegovi a příteli MUDr. Karlu Turčekovi, CSc., nemohu nevyjmenovat jeho profesní vzestup, protože si zaslouží zaznamenání.

Už v roce 1979 složil atestaci I. stupně z psychiatrie, v roce 1983 atestaci II. stupně v téže oboru, obě v Praze na Katedře psychiatrie ILF. Byl žákem takových kapacit jako prof. MUDr. M. Zapletálek, DrSc., prof. MUDr. A. Janík, DrSc., prof. MUDr. J. Skála, CSc. Zúčastňoval se odborných stáží doma i v zahraničí. V roce 1983 byl jmenován soudním znalcem v oboru psychiatrie.

Kolega Turček není jen odborně fundovaným specialistou, ale snaží se neustále si doplňovat své znalosti v oboru a velmi intenzivně pracuje i ve prospěch svých kolegů a v neposlední řadě i laické veřejnosti tím, že předává své zkušenosti formou odborných článků, publikací, monografií a výstupních závěrečných prací z výzkumných úkolů. Rozsah 133 odborných prací a příspěvků hovoří sám za sebe a zaslouží uznání. Je členem redakční rady našeho časopisu, od r. 1989 do současnosti vyučuje na různých typech škol, nejdéle od roku 1992 na Pedagogické fakultě Univerzity Konstantína Filozofa v Nitře, kde garantuje přednášky na Katedře psychologie a Katedře romské kultury. Přednášel také na Katedře psychiatrie IVZ v Bratislavě. Byl vedoucím několika generací diplomantů. Podílel se na postgraduálním zvyšování úrovně lékařů a psychologů. Řadu lékařů připravil k atestacím. Odměnou mu může být, že tři jeho přímí žáci zastávají v současnosti funkci z nejzodpovědnějších – funkci primáře.

Teprve, když jsem dopsal všechny tyto řádky, hodnotící a vykreslující MUDr. Karola Turčeka, CSc., uvědomil jsem si, že kolega Turček je jím možná stavěn do světla příliš širokého. Presto se domnívám, že si formu takovéto oslavy zaslouží. Dokázal sobě, pacientům, studentům, ale také své rodině a přátelům, že i přesto, že je padesátníkem – jubilantem, neskládá zbraně a nežije z podstaty, jak by už jistě mohl, ale jde dál, pracuje, vzdělává se, žije a raduje se z úspěchů svých, i úspěchu těch, které zná a jež jsou mu blízké.

Vážený příteli a kolego, dovoluji mi, abych nejen jménem svým, jménem redakční rady, ale i jménem všech těch, kteří Tě znají, váží si Tě a mají Tě rádi, Ti popřál k Tvému významnému životnímu jubileu mnoho štěstí, zdraví a pohody. Abych Ti vzdal svůj hold a popřál Ti ještě mnoho pracovních a životních vítězství. Spolu s klasikem se drž i nádále hesla „Co mě nezabije, to mě posílí“. Mým darem pro Tebe, nechť je motto dalšího z velikánu našich dějin „Narodil jsem se jako člověk, tedy chovám se a žiju jako člověk“.

A Ty jsi – pane MUDr. Karle Turčeku, CSc. – Člověk.

S úctou

Dr. et JUDr. Jan Hejda, PhD.